LOCALITZACIÓ DE SERVEIS FUNERARIS A BARCELONA

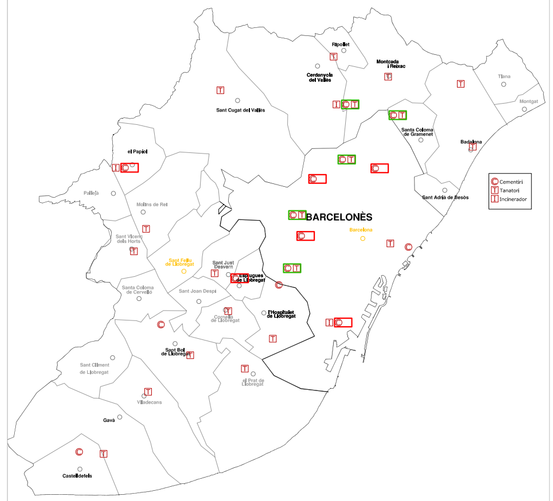

Fent un breu anàlisi dels serveis funeraris al Barcelonès, podem detectar algunes mancances, d'entre elles, a Montjuïc. El cementiri de Montjuïc dista 4 km del tanatori més proper, el que indica que tota aquesta àrea manca d'aquest servei.

TANATORIS VISITATS

TANATORI DE LEÓN

TANATORI DE SANT GERVASI

TANATORI DE TERRASSA

"Arquitectura para los muertos. Lugares de despedida, recogimiento, contemplación. Recorridos místicos, mágicos, simbólicos. Puntos de encuentro y de memoria. Espacios trascendentes e íntimos. La arquitectura funeraria es expresión de nuestra relación con la muerte intentando minimizar muchas veces ese choque, escondiendo el dolor, convirtiendo estos lugares en sitios asépticos, neutralizados.

Como si de esta forma la muerte misma desapareciera, se hacen lugares delatores del esfuerzo por alejarse de la conciencia del acecho de la muerte, de rehuir el impacto que implica tropezar con ella. Arquitectura donde queda difuminada la muerte, se distrae a los vivos de la realidad de que un día se muere y se amortigua la dureza de acompañar el tránsito del cuerpo inerte por los rituales previos a la inhumación."

Fredy Massad & Alicia Gerrero Yeste

VISUALS

Vistes de la zona esportiva des del pàrking actual

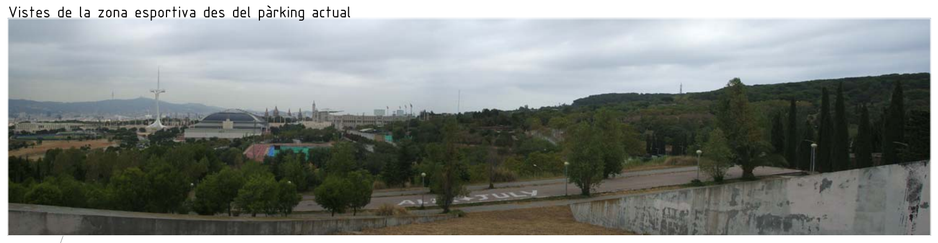

Vista general del cementiri i l'emplaçament des de la cota més alta del terreny

Vista del passeig del migdia

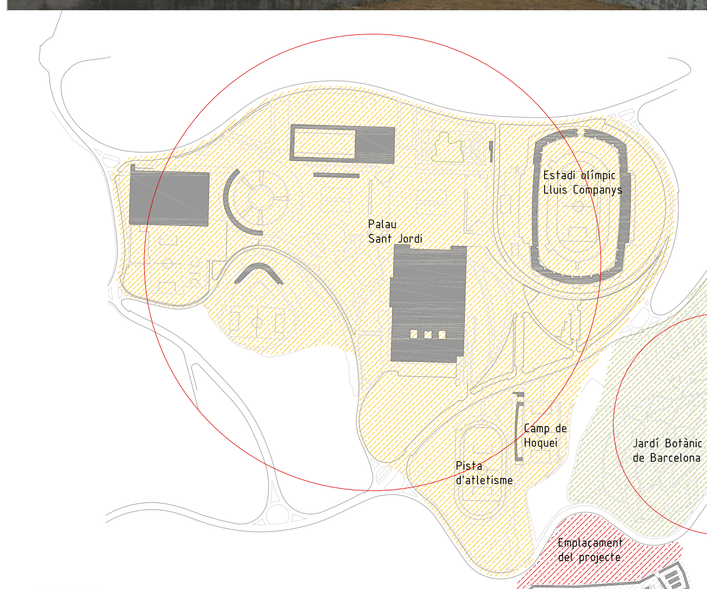

PALAU SANT JORDI

El Palau Sant Jordi és un recinte cobert i multifuncional, construït amb motiu dels jocs olímpics de Barcelona 1992. En l'entorn també s'integren instal·lacions com l'Estadi olímpic Lluís Companys, la piscina de salts de Montjuic o les piscines Bernat Piconell.

És la instal·lació olímpica més utilitzada de Barcelona, ja que acull tot tipus d'esdeveniments esportius, espectacles musicals i teatrals i trobades socials.

JARDÍ BOTÀNIC

L'actual Jardí Botànic de Barcelona, inaugurat l'abril de 1999 amb l'objectiu de ser un centre de referència per a la conservació de la flora mediterrània, neix a partir d'un projecte de restauració d'un antic abocador de runes sòlides al parc de Montjuïc.

Per construir-lo es van tenir en compte dues consideracions fonamentals: la primera es basava en l'estructuració de la vegetació, i la segona, en aconseguir un projecte que permetés que fos la mateixa muntanya qui donés les condicions topogràfiques per crear els espais de plantació del jardí. El resultat va ser doncs, una malla triangular sobre el terreny, que s'aniria adaptant a la superfície, a les vores i a la inclinació topogràfica.

CEMENTIRI

Es tracta d'un cementiri paisatgístic amb les vies de circulació enfilant-se per la muntanya, amb un acurat projecte inicial, però que més tard perdrà l'ordre original i la qualitat de les construccions. Els nínxols són fets aprofitant els desnivells i les parets amb la mateixa pedra de la muntanya. La vegetació la constitueixen els xiprers, els pins i els salzes, i tot adquireix un to romàntic amb vistes al mar.

El cementiri ocupa un dels indrets millor orientats de la muntanya, ocupant una bona part del vessant del migdia. La seva implantació suposa el tancament del vessant de mar de la muntanya i la impossibilitat de trobar-hi un bon accés des del sud.

TOPOGRAFIA

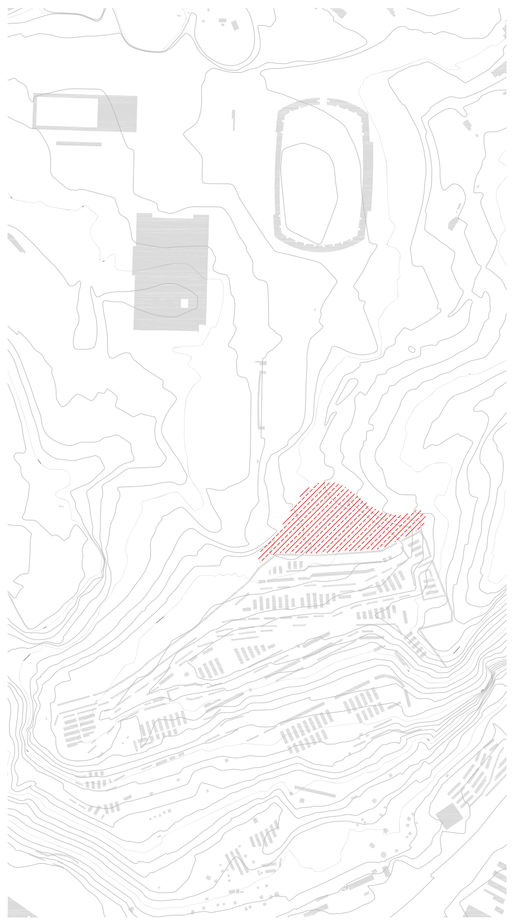

VISTA AÈRIA

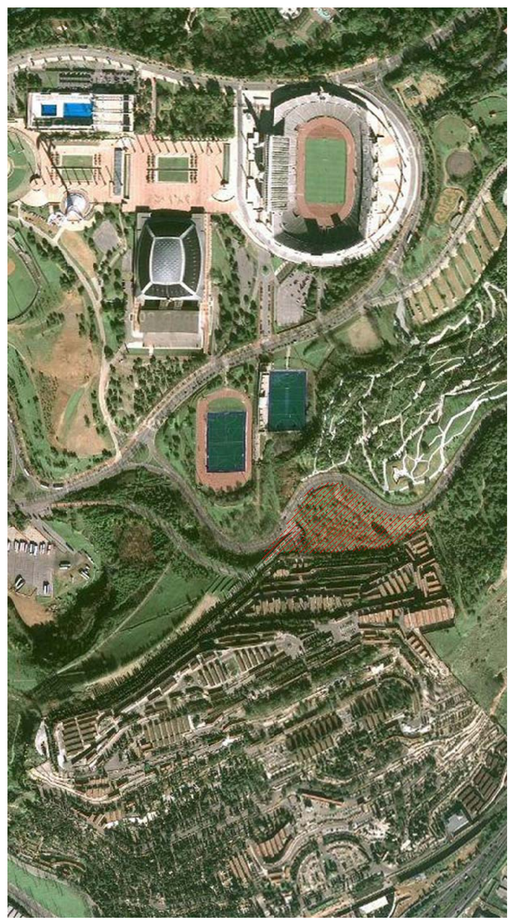

ENTORN

La muntanya de Montjuïc és un massís rocallós de pedra sorrenca que s'aixeca arran de mar. La posició estratègica que ocupa, controlant el pla i l'accés al port i dominant el delta del Llobregat, la converteix en una fita molt significativa.

Montjuïc presideix el litoral, domina les vies de vora mar i ocupa una posició central en el context Metropolità de Barcelona, entre el pla del Barcelonès i el del Llobregat.

Per la vessant nord, la Gran Via i l'Avinguda Paral·lel delimiten la seva extensió. Pel costat sud, la ronda Litoral separa la muntanya del port i a ponent, el passeig de la Zona Franca estableix el límit de la muntanya amb una àmplia zona industrial que s'estén cap al riu Llobregat.